

[Stinus.]

magten, kun har godt en tredjedel af de engelske vælgere bag sig, altså en slags smal regering også dér, som må fare med lempe.

Spørgsmålet om engelsk udmeldelse kan muligvis komme til at afhænge af, i hvor høj grad de øvrige EF-lande, inklusive Danmark, er indstillet på at imødekomme rimelige engelske ønsker. De engelske krav om bl. a. en rimeligere landbrugsordning — rimeligere set med engelske øjne — kan jo ikke blot afvises, og Danmark kan her komme ud for en samvittighedskonflikt. Skal vi først og fremmest forsøge at fremme vore danske landbrugsinteresser og herved eventuelt være med til at støde England ud? Netop det England, hvis medlemskab var en afgjort forudsætning for vort medlemskab, og hvis eventuelle udmeldelse derfor lige så afgjort må medføre nye overvejelser om Danmarks medlemskab.

Til hr. Ib Christensen kan jeg sige, at det radikale venstre vil ikke afvise en ny folkeafstemning. Vi betragter folkeafstemningen som en god og rigtig institution, men vi må altså, indtil den konkrete situation foreligger, betragte spørgsmålet som hypotetisk.

Af samme grund afviser det radikale venstre det af hr. Knud Jespersen stillede ændringsforslag til dagsordensforslaget.

Udenrigsministeren fremsatte både i sit første indlæg og i sit svarindlæg, som jeg gerne vil sige tak for, nogle meget interessante tanker om den fremtidige u-landshjælp. Tiden tillader ikke, at jeg går nærmere ind på disse tanker, men jeg håber, at vi i en anden debat, en debat om hele u-landspolitikken, kan tage drøftelsen op, herunder også drøftelsen af Danmarks deltagelse i EF's bistandspolitik, en deltagelse, som både økonomisk og på anden måde ser ud til at blive af et større omfang end tidligere antaget.

I øvrigt skal jeg nøjes med at glæde mig over, at ordførerindlæggene her i dag tydeligt har vist, at der ikke i dette folketing er flertal for en yderligere nedskæring af u-landshjælpen eller dennes stigningstakt.

Til slut om FN-politikken. At drøfte Danmarks FN-politik i en udenrigspolitisk debat, hvor ordførerne har 15 minutter til rådighed og ministeren ubegrænset tid, betragter jeg som helt urealistisk og vil derfor

tage spørgsmålet op igen, når beretningen fra generalforsamlingen foreligger.

Ninn-Hansen (KF):

Der er, som det er sædvane ved udenrigspolitiske debatter, fremsat en række bemærkninger om mange forskellige forhold; jeg skal helt afholde mig fra at beskæftige mig med dem. Hovedpunktet i denne debat er jo de spørgsmål, vi kender. Vil vi acceptere NATO-politikken, de forpligtelser, der følger med at fortsætte den, de rettigheder, der følger med at fortsætte den? Vil vi acceptere EF-politikken, de rettigheder, vi har inden for dette fællesskab, væsentlige økonomiske fordele, vi har fået af medlemskabet, som ingen kan bestride? Vil vi gøre det, eller vil vi ikke?

Der blev stillet et par spørgsmål til mig eller gjort nogle bemærkninger om et synspunkt, jeg havde fremsat. Hr. K. B. Andersen sagde, at han mente, det konservative folkeparti ved flere lejligheder havde deltaget i protester. Det sagde han i forbindelse med en udtalelse, jeg var kommet med om, at man ikke skulle bevæge sig alle steder på jordkloden i enhver debat. Det er rigtigt, vi har fremsat protester. Vi gør det i de tilfælde, hvor vi ser den frihed, som vi lægger vægt på opretholdes, blive krænket, eller hvis man udsætter et lands eksistens for fare. Jeg kan nævne Tjsekkoslovakiet og Israel som eksempler på situationer, hvor vi har deltaget i protester. Men det, jeg mente med min bemærkning — og dér tror jeg ikke hr. K. B. Andersen og jeg ser så forskelligt på det — er, at vi skal afholde os fra på ethvert tidspunkt at beskæftige os med, at andre lande lever under politiske forhold, der er forskellige fra dem, vi foretrækker. Vi må regne med, at sådan vil det vedblive at være her i verden, og vi må altså, selv om vi ikke synes om disse andre systemer, regne med, at de findes, og søge at finde en løsning i fredelig sameksistens også med dem.

Jeg synes nok, der i mange tilfælde har været en alt for stærk tilbøjelighed til at moralisere, så stærkt, at det i mange tilfælde nærmer sig til det rene hykleri, hvor man har meget let ved at se, navnlig når det drejer sig om de venstreorienterede angreb, hvad hensigten og meningen er.

Selvfølgelig kan det også være farligt,